

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/549/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713215191
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3713215191.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci navrhovateľa G. Q. D., s.r.o. so sídlom J., G. XX, W.: XXXXXXXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou S. Q., s.r.o. so sídlom J., G. XX, proti odporkyni M. K., bytom D. XXX, o zaplatenie 1.602,40 eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 25. marca 2014, č.k. 3C/10/2014-32 takto

r o z h o d o l :

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e.

Odporkyni n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa o zaplatenie sumy 1.602,40 eur s príslušenstvom. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Vychádzal zo zistenia, že medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu a realizácii záväzkového vzťahu - zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorá je v zmysle § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy považovaná za spotrebiteľský úver a zároveň je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže navrhovateľ poskytol odporkyni úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a odporkyňa vystupovala v pozícii spotrebiteľa. Na základe uvedenej zmluvy poskytol navrhovateľ odporkyni úver, ktorý sa odporkyňa zaviazala splácať v mesačných splátkach po 93,44 eur. Súd však mal za to, že medzi účastníkmi nedošlo k dohode o výške revolvingu a zmluvnej odmeny za poskytnutie úveru, a to z dôvodu, že odporkyňa vyplnila žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru dňa 13.03.2009 tak, že v časti 5. okrem iného uviedla, že zmluvná odmena, ktorá predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, je 1.704,18 eur, a poskytnutá čiastka revolvingu je 941,88 eur. Takto vyplnenú žiadosť, ktorá je návrhom na uzatvorenie zmluvy, predložila na podpis navrhovateľovi - veriteľovi - na schválenie (t. j. na prijatie v zmysle § 44 Občianskeho zákonníka). Veriteľ síce v časti 6. predmetnej žiadosti/zmluvy uviedol rovnaké údaje čo do zmluvnej odmeny za úver a poskytnutej čiastky revolvingu tak, ako to navrhla odporkyňa, zároveň však aj vypracoval oznámenie o schválení úveru dĺžníka zo dňa 23.03.2009, v ktorých sú uvedené údaje jednoznačne odlišné než tie, ktoré sú uvedené v časti 5. a 6. predmetnej žiadosti / zmluvy, a síce že schválená výška revolvingu je 1.105,20 eur a zmluvná odmena za poskytnutie úveru je uvedená 1.973,64 eur. Podľa názoru súdu údaje uvedené v časti 6. žiadosti/zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré predstavujú údaje o schválenom revolvingovom úvere, by mali byť totožné s údajmi uvedenými v oznámení o schválení úveru, čo v tomto prípade neplatí. Navyše ak sa navrhovateľ v zmluvných dojednaniach, konkrétne v čl. 4, ods. 4.1 a čl. 5, ods. 5.1, odvoláva na údaje uvedené v oznámení podľa čl. 2 ods. 2.2 Zmluvy o RÚ, teda v oznámení o schválení úveru. Vychádzajúc teda z ustanovenia § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka súd prijatie návrhu, ktoré obsahovalo iné zmeny (iné údaje o schválenej výške revolvingu, ako i zmluvnej odmene za poskytnutie úveru, ktorých

výška je oproti návrhu zmluvy vyššia a teda v neprospech spotrebiteľky), považoval za nový návrh, ktorý však zo strany odporkyne nebol akceptovaný. Z uvedeného teda vyplýva, že medzi účastníkmi konania nedošlo k riadnemu dojednaniu výšky revolvingu ako i výšky zmluvnej odmeny za poskytnutie úveru, z čoho vyplýva, že odporkyňa mala uhradiť navrhovateľovi sumu 2.168,81 eur, ktorá pozostáva z : reálne vyplateného úveru vo výške 1.390,23 eur dňa 23.03.2009, a sumy 778,58 eur titulom skutočne poskytnutých peňažných prostriedkov dňa 29.12.2011, ktoré odporkyňa aj napriek tomu, že ich nežiadala, nevrátila. Podľa názoru súdu, za súčasnej dôkaznej situácie nemožno akceptovať ani nárok navrhovateľa na odmenu za odklad splatnosti splátok úveru vo výške 269,47 eur a revolvingu vo výške 163,31 eur, nakoľko v prvom prípade k odkladu splátok reálne nedošlo, čo vyplýva z karty klienta, a teda zo strany navrhovateľa ani nedošlo k poskytnutiu služby v zmysle čl. 8 žiadosti / zmluvy, a okrem iného odporkyňa v čase, kedy malo dôjsť k odkladu splátok, bola riadne zamestnaná a nebola ani práceneschopná, a teda za uvedenej situácie odklad splátok je podmienený schválením zo strany navrhovateľ - veriteľa. Z obsahu spisu však takýto úkon - schválenie odkladu splátok - nevyplýva. Čo sa týka druhého prípadu, a síce odkladu splátok revolvingu a prípadnej odmeny za uvedenú službu, súd uviedol, že ani v tomto prípade neprináleží navrhovateľovi takáto odmena, keďže nedošlo k dohode o výške revolvingu, v dôsledku čoho teda neprichádza do úvahy uvažovať o možnosti odkladu splátok. Teda navrhovateľ nebol oprávnený požadovať od odporkyne ani odmenu vo výške 163,31 eur. Taktiež s poukazom na to, že medzi účastníkmi nedošlo k dojednaniu revolvingu, nie je navrhovateľ oprávnený žiadať od odporkyne zmluvnú pokutu za jeho poskytnutie vo výške 1.300,70 eur. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam ako i z dôvodu, že odporkyňa ku dňu rozhodnutia súdu uhradila navrhovateľovi celkovo sumu 4.254,- eur, súd návrh zamietol v celom rozsahu. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Odporkyňa bola v konaní plne úspešná, takže jej prináleží náhrada trov konania v celom rozsahu. Vzhľadom k tomu, že si v konaní túto náhradu trov konania neuplatnila, súd jej ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a jeho návrhu v celom rozsahu vyhovieť. V odvolaní namietal nezákonnosť a vecnú nesprávnosť záverov súdu o tom, že medzi návrhom na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere v časti týkajúcej sa zmluvnej odmeny za úver a v časti týkajúcej sa výšky revolvingu, došlo k zmene medzi návrhom na uzavretie zmluvy a jeho akceptáciou. Uviedol, že návrh na uzavretie zmluvy predložený odporcom obsahoval výšku úveru 1659,70 eur splatnosť v 36-tich mesačných splátkach, výšku zmluvnej odmeny za úver 1704,18 eur, výšku poskytnutej čiastky revolvingu 941,88 eur a zmluvnú odmenu za revolving 1300,70 eur. Prijatie návrhu na uzavretie zmluvy (uvedené v bode 6) obsahuje údaj o výške úveru 1659,70 eur, výške zmluvnej odmeny za úver 1704,18 eur, výške poskytnutej čiastky revolvingu 941,88 eur a zmluvnej odmene za 1300,70 eur. Z uvedeného vyplýva, že prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nebolo zo strany veriteľa urobené so zmenami alebo výhradami, ale naopak, akceptácia návrhu bola bezvýhradná. Medzi účastníkmi konania došlo preto k platnej dohode o obsahu zmluvného vzťahu a závery súdu v tomto smere nie sú správne. V tejto súvislosti preto nie je možné hovoriť o zmene návrhu alebo okolnostiach, ktoré by boli subsumovateľné pod ust. § 44 ods. 2 Obč. zákonníka. Pokiaľ súd poukazuje na odlišný údaj o výške zmluvnej odmeny za úver a údaj o výške revolvingu uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi uviedol, že daná odlišnosť nemá charakter zmeny podľa ust. § 44 ods. 2 Obč. zákonníka. Z obsahu zmluvy (body 5 a 6) vyplýva, že výška úveru zmluvnej odmeny za úver, výška revolvingu a zmluvnej odmeny za revolving bola medzi stranami dohodnutá v rovnakej výške. Z napadnutého rozsudku sa nedá zistiť dôvod, pre ktorý súd nevzal do úvahy akceptáciu návrhu na uzavretie zmluvy tak, ako vyplýva z bodu 6. Neobstál by ani prípadný argument, či úvaha o rozpore údajov v neprospech spotrebiteľa, pretože pri uplatnení výkladového pravidla uvedeného v ust. § 54ods. 2 Obč. zákonníka, by stále bolo možné dospieť len k tomu záveru, že výška zmluvnej odmeny za úver bola 1704,18 eur a výška revolvingu 941,88 eur. Navrhovateľ ďalej namietal nesprávnosť záverov súdu týkajúcich sa odplaty podľa dohody o poskytnutí služby v zmysle bodu 8, bodu 8.1. Uviedol, že nárok na odplatu vzniká uzavretím danej dohody a vyjadruje po právnej stránke odplatu za prevzatie záväzku veriteľom poskytnúť odklad splatnosti splátok na základe žiadosti dlžníka. Odplata sa neplatí za odklad splatnosti ako taký, ako to nesprávne uvádza súd prvého stupňa. Záver súdu o platení odplaty je tiež v rozpore s výslovným znením dohody o poskytnutí služby (bod 8.4), kde sa výslovne uvádza, že odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok je splatná dňom uzavretia dohody o poskytnutí služby. Súd však nesprávne tvrdí po skutkovej stránke aj to, že nedošlo k poskytnutiu služby. Z predloženej karty klienta vyplýva, že došlo k odkladu splatnosti splátok č. 6,7 a 8 a splátok č. 41,42 a 43. Uvedené vyplýva aj z počtu splátok uvedených v karte klienta. Na základe týchto skutočností mal za to, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav veci a vec nesprávne právne posúdil.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmal námietky, ktoré boli navrhovateľom v odvolaní vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Za daného stavu si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a v celom rozsahu na ne poukazuje. Na zdôraznenie správnosti a k odvolacím námietkam navrhovateľa dodáva nasledovné:

Súd prvého stupňa vec správne právne posúdil, keď vychádzal zo skutočnosti, že právny vzťah účastníkov, ktorý mal byť založený na základe Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá bola podpísaná odporkyňou dňa 13.03.2009 a navrhovateľom dňa 23.03.2009 posúdil ako vzťah spotrebiteľský podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Na základe uvedenej zmluvy navrhovateľ poskytol odporkyňi úver vo výške 1659,70 eur, ktorý sa odporkyňa zaviazala splácať v mesačných splátkach po 93,44 eur. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, medzi účastníkmi nedošlo k dohode o výške revolvingu a zmluvnej odmeny za poskytnutie úveru, a to z dôvodu, že odporkyňa vyplnila žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru dňa 13.03.2009 tak, že v časti 5 okrem iného uviedla, že zmluvná odmena predstavuje sumu 1704,18 eur a poskytnutá čiastka revolvingu je 941,88 eur. Takto vyplnenú žiadosť, ktorá je návrhom na uzatvorenie zmluvy predložila na podpis navrhovateľovi - veriteľovi na schválenie. I keď navrhovateľ v časti 6 predmetnej žiadosti/zmluvy, uviedol rovnaké údaje čo do výšky zmluvnej odmeny za úver a poskytnutej čiastky revolvingu tak, ako to navrhla odporkyňa, zároveň však vypracoval oznámenie o schválení úveru dlžníka zo dňa 23.03.2009, v ktorých sú uvedené údaje jednoznačne odlišné než tie, ktoré sú uvedené v časti 5 a 6 predmetnej Žiadosti/Zmluvy, a to konkrétne, že schválená výška revolvingu je 1105,20 eur a zmluvná odmena za poskytnutie úveru je 1973,64 eur. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8400018033 zo dňa 23.03.2009, a to bez ohľadu na skutočnosť, či obsahuje všetky obligatórne náležitosti predpísané zákonom o spotrebiteľských úveroch pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere a presnosť týchto údajov, nemožno považovať za uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere. Oznámenie je iba jednostranný úkon veriteľa smerovaný k dlžníkovi, ktorý nie je súčasťou dvojstranného právneho úkonu účastníkov -Zmluvy o revolvingovom úvere. Odvolací súd zdôrazňuje, že aj v kontexte odsekov 1 a 2 bodu 2 Všeobecných zmluvných dojednaní navrhovateľa, niet pochýb o tom, že pre platnosť zmluvy o revolvingovom úvere z hľadiska jej formy sa v danom prípade vyžaduje písomná forma. Takto si to vymienil veriteľ v bode 2.1 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti G. Q. D. s.r.o., kde je uvedené, že sa uzatvára na formulári veriteľa, ktorý je zároveň žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru aj zmluvou o revolvingovom úvere. Pre vznik zmluvy sa však vyžaduje podpis oboma zmluvnými stranami, teda dlžníkom a veriteľom. Z predloženej písomnosti Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere podpísanej spotrebiteľom dňa 13.03.2009 a veriteľom dňa 23.03.2009 vyplýva, že údaje v bode 5 nazvanom ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru sa číselne zhodujú s takýmito údajmi doplnenými do bodu 6, ktorý je nazvaný „Údaje o schválení revolvingovom úvere“. Aj podľa názoru odvolacieho súdu údaje uvedené v časti 6 Žiadosti/Zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré predstavujú údaje o schválenom revolvingovom úvere, by mali byť totožné s údajmi uvedenými v oznámení o schválení úveru, čo však v danom prípade neplatí. Vychádzajúc z ust. § 44 ods. 2 Obč. zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahovalo iné zmeny (iné údaje o schválenej výške revolvingu, ako i zmluvnej odmene za poskytnutie úveru) považoval aj odvolací súd oznámenie za nový návrh na uzatvorenie zmluvy, ktorý však zo strany odporkyne nebol akceptovaný. Súhlas navrhovateľa s revolvingovým úverom je len jednostranný právny úkon, ktorý nie je zmluvou a neobsahuje dohodu strán o výške úveru, o splátkach, o výške úroku a ani iných náležitostiach spotrebiteľského úveru. Nedostatok písomného prejavu vôle odporkyne byť účastníkom záväzkového vzťahu za určitých konkrétnych podmienok úveru v tomto prípade zákon sankcionuje neplatnosťou tohto právneho úkonu. Za daného stavu aj podľa názoru odvolacieho súdu účastníci neuzavreli platne zmluvu o revolvingovom úvere (písomne v zmysle § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. pod sankciou neplatnosti zmluvy). Tento nedostatok zmluvy nemožno zhojiť aplikáciou ust. § 4 ods. 3 písm. a) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch s poukazom na to, že na základe takejto zmluvy bol spotrebiteľovi poskytnutý spotrebiteľský úver a úver začal čerpať. S prihliadnutím k tomu, že medzi účastníkmi nedošlo k platne uzatvorenej zmluve o poskytnutí revolvingového úveru, sú si účastníci povinní navzájom vydať to, čo

si navzájom plnili, a to z titulu bezdôvodného obohatenia podľa ust. §451 Obč. zákonníka. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa doposiaľ uhradil navrhovateľovi celkovo sumu 4254 eur a navrhovateľ jej vyplatil doposiaľ sumu 2168,81 eur, bol návrh navrhovateľa v celom rozsahu nedôvodný. Odvolacie námietky navrhovateľa boli preto neopodstatnené.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej odporkyňi nepriznal právo na náhradu trov tohto konania, nakoľko odporkyňa nepodala návrh na ich priznanie.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.